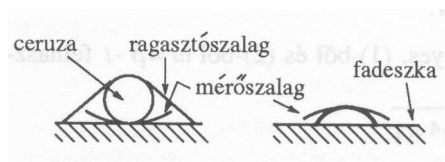
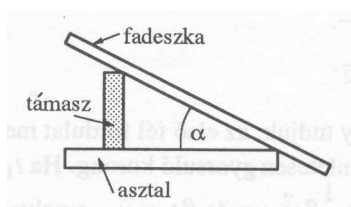

Major Zsuzsanna (Stuttgart, Friedrich-Eugens G. II. o. t.) az 1. ábrán látható kicsit módosított elrendezéssel végezte a mérést. Egy ceruza, illetve papírcsík segítségével úgy rögzítette a mérőszalagot, hogy nem „lapította el” az asztal szélénél, a letörés hanem megtartotta annak íves alakját. Így kétféle helyzetben, felfelé-, illetve lefelé görbülő szalaggal is tudott méréseket végezni. A szalagot egy deszkához szorította, és a deszka α dőlésszögét változtatva mérte L , illetve l értékét (2. ábra). (Vigyázott arra, hogy a szalag lengése ne hamisítsa meg a mérést.) Mérési adatait (amelyek kb. 1 mm pontossággal közvetlenül leolvashatók a mérőszalagról) táblázatba foglalta, és grafikusán ábrázolta. A mérések eredményét a grafikon foglalja össze. A letörés L hossza α függvényében mind a felfelé görbülő (I), mind pedig a lefelé görbülő (II) szalagnál parabolára emlékeztető, minimummal rendelkező görbével írható le. Az I. esetben a minimumhely kb. $\alpha = 30^\circ$ -nál van, a II. esetben pedig 10° környékén. Az $l(\alpha)$ függvénynek érdekes módon mindkét esetben ugyanott, $\alpha = 50^\circ$ környékén „törése” van, ennek egyszerű szemléletes magyarázata nem ismert.

1. ábra

2. ábra

